اخبار

منابع امنیتی لبنان:

اوضاع در اردوگاه «عین حلوه» وخیم‌تر می‌شود

منابع امنیتی لبنان هشدار دادند که شرایط موجود حاکی از وخیم‌تر شدن اوضاع در اردوگاه «عین حلوه» است.

به گزارش ایلنا به نقل از روزنامه الجمهوریه، منابع امنیتی در لبنان تاکید کردند که وضعیت حاکم در اردوگاه عین الحلوه نشان می‌دهد اوضاع در مسیر خطرناک‌تری قرار دارد و این تنش عمدی و از پیش برنامه‌ریزی شده است.

این منابع گفتند: «وقایعی که از زمان ترور ابواشرف العرموشی، یکی از مسئولان جنبش فتح در اردوگاه عین الحلوه رخ می‌دهد، تاکید می‌کند که این تنش عمدی و از پیش برنامه‌ریزی شده است و ما این احتمال را می‌دهیم که تنش به سایر اردوگاه‌های فلسطینی نیز گسترش پیدا کند».

منابع مذکور تاکید کردند: «هدف قرار دادن مناطق لبنان در صیدا و حومه آن از داخل اردوگاه و همچنین هدف قرار دادن مواضع ارتش لبنان در مجاورت اردوگاه تصادفی نیست و نشان دهنده تلاش آشکار برای گسترش دایره تنش در خارج از اردوگاه و کشاندن ارتش به این کشمکش است». این منابع گفتند: «ما احتمال حضور یک طراح که این تنش را از خارج از مرزها با هدف تحمیل وقایع دراماتیک علیه امنیت و ثبات در لبنان مدیریت می‌کند، بعید نمی‌دانیم».

آغاز رزمایش مقاومت در غزه با شلیک موشک به سمت دریا

رزمایش مقاومت در غزه با شلیک موشک به سمت دریا آغاز شد.

به گزارش ایلنا به نقل از فلسطین الیوم، گروه های مقاومت فلسطین در غزه صبح دیروز رزمایش نظامی «الرکن الشدید» را همزمان با هجدهمین سالگرد شکست رژیم صهیونیستی از نوار غزه آغاز کردند.

این گروه‌های رزمایش نظامی الرکن الشدید ۴ را با پرتاب موشک به سمت دریا آغاز کردند. یک مقام نظامی در اتاق مشترک جبهه مقاومت گفت: «این رزمایش در راستای تکمیل رزمایش های الرکن الشدید است که هر سال توسط جبهه مقاومت در دو منطقه رزمی خشکی و دریایی برگزار می‌شود». این مقام نظامی توضیح داد: «رزمایش الرکن الشدید ۴ همزمان با هجدهمین سالگرد شکست رژیم صهیونیستی از غزه و افزایش آمادگی همه گروه های مقاومت در برابر تهدیدهای صهیونیست‌ها برگزار می شود». وی تصریح کرد: «در این رزمایش سناریوهای حمله به شهرک‌ها، نفوذ به پشت خط، ربودن سربازان و پرتاب موشک به سمت اهداف فرضی در دریا شبیه‌سازی می‌شود».

کیم جونگ‌اون وارد روسیه شد

رهبر کره شمالی وارد روسیه شد.

به گزارش ایلنا به نقل از سی‌ان‌ان، رهبر کره شمالی وارد روسیه شد.

دولت کره جنوبی اعلام کرد که «کیم جونگ‌اون»، رهبر کره شمالی برای دیدار با «ولادیمیر پوتین»، رئیس جمهور روسیه، وارد این کشور شده است. وزارت دفاع کره جنوبی گفت که گمان می‌رود کیم در سحرگاه روز سه‌شنبه به وقت محلی وارد روسیه شده و با قطار زرهی لوکسی که رهبران کره شمالی معمولاً با آن سفر می کنند، وارد این کشور شده باشد.

این وزارتخانه روز سه‌شنبه با اشاره به اینکه کیم را چندین افسر نظامی همراهی می‌کردند، اعلام کرد: «ما از نزدیک در حال نظارت بر مذاکره بین کره شمالی و روسیه بر سر تجارت تسلیحات و انتقال فناوری هستیم».

بایدن به زودی درباره ارسال موشک‌های دوربرد به اوکراین تصمیم‌گیری می‌کند

رئیس‌جمهوری آمریکا به زودی در مورد ارسال موشک‌های دوربرد به اوکراین تصمیم نهایی را اتخاذ کند.

به گزارش ایلنا به نقل از سی‌ان‌ان، انتظار می‌رود «جو بایدن» رئیس‌جمهوری آمریکا به زودی در مورد ارسال موشک‌های دوربرد به اوکراین تصمیم نهایی را اتخاذ کند. این تصمیم گام بزرگی است که بنا به توصیه وزارتخانه‌های خارجه و دفاع آمریکا و پس از ماه‌ها درخواست اوکراین برداشته می‌شود.

به گفته منابع آگاه، بحث درباره ارسال سامانه‌های موشکی تاکتیکی دوربرد ارتش آمریکا که به نام «ای‌تی‌ای‌سی‌ام‌سی» نیز شناخته می‌شود، در هفته های اخیر به طور قابل توجهی پررنگ‌تر شده است.

مقام‌های رسمی گفته‌اند که تصمیم نهایی برای ارسال این موشک‌ها هنوز اتخاذ نشده است اما یکی از مقام‌های آشنا با این مذاکرات گفت: «امکان تصمیم‌گیری در این خصوص در حال حاضر بسیار بیشتر از قبل است؛ فقط نمی‌دانم این اتفاق چه زمانی رخ خواهد داد.

تحولات در قره‌باغ برای ایران مطلوب نیست

راهگشایی با دیپلماسی

بیش از سه دهه است که ارمنستان و جمهوری آذربایجان با منازعه ای دست و پنجه نرم می کنند که ریشه آن تعیین سرنوشت منطقه کوهستانی قره باغ ،بااکثریت جمعیت ارمنی بوده است

اتحادملت - گروه بین‌الملل - عاطفه عبدالهی‌نژاد؛ در حالی ایران از مسیر مذاکره برای حل و فصل منازعه بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان سخن می گوید که منابع دیپلماتیک بیشتر از هر زمان، هشدارهای جدی را درباره عواقب هرگونه تغییر مرزهای شمالی ایران، به جمهوری آذربایجان اعلام کردند.اما چرا منطقه قره باغ برای ایران اهمیت دارد؟ خبرآنلاین گزارش می‌دهد.

بیش از سه دهه است که ارمنستان و جمهوری آذربایجان با منازعه ای دست و پنجه نرم می کنند که ریشه آن تعیین سرنوشت منطقه کوهستانی قره باغ ،با اکثریت جمعیت ارمنی بوده است. اگرچه جنگ ۲۰۲۰ میلادی بین اذربایجان و ارمنستان، زمین بازی را به نفع باکو که مدت ها به دنبال بازپس گیری کنترل منطقه بود، تغییر داد اما حالا منازعه بین دو کشور، بر سر کریدور لاچین، پای ایران را هم به این منازعه باز کرده است.

کریدور لاچین همان جاده اصلی به قره باغ است که بیش از هشت ماه، جمهوری آذربایجان مسیر ارسال تدارکات حیاتی برای حدود ۱۲۰ هزار ارمنی به منطقه قره باغ را در آن قطع کرده بود. آن زمان غیرنظامیان، از جمله حدود ۳۰ هزار کودک، برای غذای تازه، سوخت و کالاهای پزشکی ناامید بودند. همان زمان کمیته بین المللی صلیب سرخ در گزارشات رسمی خود، کمبود شدید نیازهای اساسی را توصیف کرده بود. موضوعی که در نهایت با مداخله روسیه و تشویق امریکا و اروپا، مذاکراتی بین الهام علی اف رئیس جمهور اذربایجان و نیکول پاشینیان نخست وزیر ارمنستان سر گرفت و به حل و فصل موقتی منازعه ختم شد.

رایزنی‌های پاشینیان با رهبران جهان درباره کریدور لاچین

آن زمان، اگرچه پیشرفت هایی در مذاکرات صلح اذربایجان و ارمنستان در مورد به رسمیت شناختن متقابل تمامیت ارضی و حتی مسئله دشوار تعیین مرز انجام شده بود اما مشکلات مربوط به کریدور زنگزور، که یک مسیر حمل و نقل مهم برای کل منطقه است، همچنان به محل منازعه آذربایجان و ارمنستان باقی ماند.

تغییر رفتار ایران در برابر جمهوری آذربایجان نشانه چیست؟

دالان زنگزور یک دالان حمل و نقل است که در صورت اجرا، به آذربایجان دسترسی بلامانع به جمهوری خودمختار نخجوان از طریق استان سیونیک ارمنستان را بدون پست‌های بازرسی این کشور می‌دهد. خلع ید شدن ارمنستان نسبت به این کریدور به معنی انتزع این بخش از خاک ارمنستان و الحاق عملی آن به خاک آذربایجان تفسیر می شود و بالبتع به معنی قطع دائم مرزهای ایران و ارمنستان است، موضوعی که ایران بارها اعلام کرده است که پذیرای آن نخواهد بود. از این رو، به معنای واقعی کلمه، زنگزور، دالانی ژئوپلیتیکی است که مرزهای شمالی ایران را تغییر داده و استان آذربایجان شرقی ایران را از مسیر ترانزیت ترکیه به باکو حذف می‌کند.

به همین دلیل، اعتراض اصلی به کریدور از سوی ایران است که باعث تنش این روزهای جمهوری آذربایجان و ایران شده است. پیشتر، مکالمه تلفنی بین حسین امیرعبداللهیان و جیحون بایراموف وزیر امور خارجه اذربایجان، که در آن تمایل به ادامه دیپلماسی و گفتگو ابراز شد و پس از ان سفر عبداللهیان به باکو را رقم زد، نویدبخش تحولات روابط بین دو کشور بود. ایران در ادامه تلاش کرد با تاسیس زیرساخت های پل بر رودخانه ارس، زمینه لازم برای حفظ مسیر حمل و نقل را با حفظ ویژگی های ژئوپلیتیکی منطقه حفظ کند. اما در ادامه آذربایجان تمایلی برای پیروی از پیشنهاد ایران نشان نداد و بر راه اندازی مسیر زنگزور پافشاری کرد.

در همین حال با تشدید تخاصم بین ارمنستان و جمهوری آذربایجان، ابراهیم رئیسی با اشاره به پیوند جدایی ناپذیر بین آذربایجانی های ایران و جمهوری اذربایجان، تلاش کرد از شعله ور شدن آتش میان دو کشور بکاهد. موضعی که بعدا و با افزایش تحرکات ماشین نظامی جمهوی آذربایجان در مرز ارمنستان، اظهارات علی اکبر احمدیان، دبیر شورای عالی امنیت ملی را به دنبال داشت. احمدیان با اشاره به اینکه ایران به تمامیت ارضی و حاکمیت همه کشورهای همسایه احترام می گذارد، تاکید کرده بود از مذاکرات صلح بین ارمنستان و اذربایجان حمایت می کند.

این در حالی است که ایران، فرمول مذاکرات ۳ + ۳ را روی میز قرهر داده تا یک طرف گفتگو ها ایران، ترکیه و روسیه قرهر گیرند و در سوی دیگر، سه طرف دیگر مرتبط یعنی اذربایجان، ارمنستان و گرجستان،دیپلماسی را با هدف صلح و ثبات پایدار دنبال کنند.

اما ایران به دو دلیل، تغییر ژئوپلیتیک در مرزهای خود را تهدیدی برای امنیت ملی تلقی می کند:

اولین دلیل در مخالفت ایران با کریدور زنگزور، نگرانی ایران از شکل گیری وضعیتی جدید در جغرافیای منطقه قفقاز به نفع جریان پان ترکیستی با محوریت ترکیه و آذربایجان است که کنترل ایران بر این جریان سیاسی جدایی طلب را تضعیف می کند. جمهوری آذربایجان با تغییر مرزهای جنوبی خود، بر توازن قدرت منطقه ای خود اثر خواهد گذاشت و افتتاح کریدور زنگزور این اثر را چندین برابر خواهد کرد.

دومین موضوعی که باعث می شود ایران وضعیت جدید قفقاز را به عنوان یک تهدید امنیت ملی در نظر بگیرد، توسعه روابط جمهوری آذربایجان و اسرائیل است که شامل همکاری های نظامی، فنی و امنیتی است. نفت آذربایجان ۴۰ درصد از کل مصرف اسرائیل را تشکیل می دهد. اسرائیل همچنین یک تامین کننده عمده سلاح به آذربایجان است. از این رو جمهوری آذربایجان یک کشور مهم در استراتژی سیاست خارجی اسرائیل به شمار می رود که در نزدیکی ایران به مثابه منبع اصلی تهدید برای امنیت اسرائیل قرهر دارد.

این مجاورت جغرافیایی، تصور سیاستمداران ایرانی را برای درک آذربایجان به عنوان همراهی کننده منافع اسرائیل تقویت می کند. چه آنکه گفته می شود اسرائیل به تاسیساتی نظامی در فاصله ۷ کیلومتری ایران دسترسی پیدا کرده و از این رو همکاری های نظامی جمهوری آذربایجان و اسرائیل، حساسیت ایران بر روابط راهبردی دو کشور را که احتمال تضعیف منافع ایران را به دنبال دارد، افزایش می دهد.

این در شرایطی است که با افزایش همکاری های عربستان سعودی، چین و امریکا برای تاسیس راه آهن مشترک، ایران، خود را در وضعیتی می بیند که شبکه روابط و توازن قدرت در خاورمیانه به ضرر او در حال تغییر است.

این تغییرات در جنوب و تحرک نظامی جمهوری آذربایجان در شمال، راه اندازی کریدور زنگزور در شمال را برای ایران، به مثابه تکمیل جزئیات کوچک در تصویر بزرگ تری که مهار ایران در خاورمیانه است، نزدیک می کند.

پسر جوانش یا یوکوروف ژنرال خشک و جدی

وارث امپراتوری پریگوژین کیست؟

رهبران آفریقایی متحد روسیه عادت کرده بودند با "یوگنی پریگوژین" دماغ سر بالا و مغرور که با هواپیمای شخصی در آن قاره سفر می‌کرد معامله کنند. او در ازای دریافت طلا و الماس رژیم‌های متزلزل آفریقایی را با استفاده از اسلحه و پروپاگاندا مورد حمایت قرار می‌داد.

به گزارش فرارو به نقل از نیویورک تایمز؛ با این وجود، هیئت روس که هفته گذشته به سه کشور آفریقایی سفر کرد توسط شخصیت بسیاری متفاوتی رهبری شد: "یونس بک یوکوروف" خشک و جدی معاون وزیر دفاع روسیه. او با پوشیدن یک یونیفورم و یک تلنیاشکا تی‌شرت‌های راه راه که از قرن نوزدهم میلادی بخشی از یونیفورم نیروهای نظامی روسیه بوده این پیام را به رهبران قاره آفریقا ارسال کرده که خویشتندار است و با زبانی مودبانه و رسمی با آنان صحبت خواهد کرد. او با شرکت در کنفرانسی خبری در بورکینافاسو گفت:"ما تمام تلاش خود را برای کمک به شما انجام خواهیم داد". تضاد رفتارش با رفتار جلف و خودنمایانه پریگوژین نمایانگر بود. یوکوروف با سخن و رفتار خود یک پیام را ارسال کرد: پس از مرگ پریگوژین در جریان سانحه هوایی در ماه گذشته عملیات روسیه در آفریقا تحت مدیریت تازه‌ای قرار خواهد گرفت.

روزنامه "نیویورک تایمز" برای تهیه این گزارش با بیش از دوازده مقام فعلی و سابق در واشنگتن، اروپا، آفریقا و روسیه و چهار شهروند روس که برای پریگوژین کار می‌کردند صحبت کرده تا به درک عمیق‌تری درباره جنگ بر سر دارایی‌های پریگوژین در میان بازیگران اصلی ساختار قدرت روسیه دست یابد.

این افراد بر سر این موضوع اجماع نظر داشتند که این مبارزه به دلیل وفاداری طولانی مدت اعضای واگنر به پریگوژین وضعیت پیچیده‌ای به خود گرفته است. اکثر آنان اشاره می‌کنند که بعید به نظر می‌رسد ساختار واگنر که تبدیل به تشکیلاتی شبیه یک فرقه مذهبی شده کاملا از بین برود. "سرگئی مارکوف" تحلیل‌گر طرفدار کرملین در مسکو می‌گوید پریگوژین نشانه‌ای از اختلال در عملکرد بود. با این وجود، تقلا برای دارایی‌های پریگوژین پیامدهای گسترده‌ای دارد.

گروه شبه نظامی تحت رهبری او موثرترین نیروی جنگی روسیه در اوکراین در سال گذشته بود و پراکندگی آن سوالاتی را در مورد توانایی روسیه به منظور انجام حملات جدید مطرح می‌سازد. هم‌چنین، گروه رسانه‌ای تحت هدایت پریگوژین مزرعه ترول آنلاین را ایجاد کرده بود که در تضعیف نهادهای دموکراتیک در سراسر جهان نقش موثری ایفا کرد. عملیات واگنر در هیچ کجا برای روسیه ارزشی بیش‌تر از کشورهای آفریقایی از جمله لیبی و جمهوری آفریقای مرکزی ندارد جایی که مزدوران آن گروه اعتماد و ثروت را با جلب حمایت خودکامگان منطقه‌ای کسب کرده بودند.

مقام‌های غربی که از ارزیابی‌های اطلاعاتی محرمانه مطلع شده اند می‌گویند دو آژانس جاسوسی روسیه سرویس اطلاعات خارجی(S.V.R. و سازمان اطلاعات نظامی G.R.U.) در حال رقابت برای تصاحب جنبه‌های کلیدی عملیات پریگوژین هستند. دو مقام از دولت‌های مختلف گفتند که سرویس اطلاعات خارجی احتمالا کنترل رسانه‌های تبلیغاتی واگنر و عملیات انتشار اطلاعات نادرست آنلاین آن گروه که کشورهای خارجی را هدف قرار می‌دهد را برعهده خواهند گرفت در حالی که وزارت دفاع و سازمان اطلاعات نظامی روسیه می‌توانند در عملیات میدانی واگنر شرکت کنند.

رفتار یوکوروف در آفریقا نشانه‌هایی از چرخش در رویکرد روسیه را نشان داد چرخشی مبنی بر آن که شاخه اطلاعات نظامی نقش کلیدی را در هر اتفاقی خواهد داشت. این هیئت شامل یکی از جاسوسان ارشد روسیه، ژنرال "آندری وی آوریانوف" بود که به رهبری یک واحد زبده و متخصص در زمینه خرابکار و ترور در خارج از کشور شهرت داشته است. در ویدئوهای منتشر شده توسط بورکینافاسو و مالی ژنرال آوریانوف در کنار یوکوروف دیده می‌شود. مقام‌های غربی معتقدند آوریانوف نامزدی قوی برای نظارت بر برخی از عملیات واگنر خواهد بود.

مقام‌های آمریکایی به "نیویورک تایمز" گفتند که پریگوژین هم‌چنین به دنبال کسب سودهای جدید از سرمایه‌گذاری‌های گسترده آفریقایی بود که شامل فعالیت‌های نظامی، تجاری و تبلیغاتی در بسیاری از کشورها می‌شد. عملیات واگنر باعث تقویت رژیم‌های نظامی متزلزل شد و تجارت الماس، طلا و انتشار اطلاعات نادرست و حتی ساخت فیلم‌هایی برای تجلیل از فعالیت واگنر در آن قاره را شامل می‌شد. با این وجود، مقام‌های امریکایی اشاره کردند که ادعای پوتین مبنی بر آن که عملیات‌های آفریقایی پریگوژین برای او ۴ میلیارد دلار درآمد به همراه داشته بسیار اغراق‌آمیز به نظر می‌رسد.

نزاع پریگوژین و یوکوروف از کجا آغاز شد؟

در ماه‌های منتهی به شورش واگنر علیه مسکو پریگوژین بسیار جسورتر شده بود. مقام‌های غربی و سازمان ملل گفته بودند در بهار سال جاری سعی کرده بود با قاچاق موشک‌های زمین به هوا برای یک گروه شبه نظامی بدنام توازن قوا را در جنگ داخلی سودان تغییر دهد. مقام‌های امریکایی در ماه فوریه به رئیس جمهور چاد هشدار دادند که پریگوژین قصد دارد او را ترور کند.

مقام‌های ارشد واگنر در اواخر ماه ژوئن به شرق لیبی سفر کردند تا با "خلیفه حفتر" مرد قدرتمندی که در حمله به طرابلس در سال ۲۰۱۹ میلادی به او کمک کرده بودند ملاقات کنند. در تاریخ ۳۰ ژوئن حمله پهپادی مرموزی به پایگاه اصلی واگنر در شرق لیبی صورت گرفت و پرسش‌هایی را در مورد آسیب پذیری واگنر مطرح ساخت. سپس مقام‌های ارشد کرملین سفرهای شان به کشورهای آفریقایی را آغاز کرده و این پیام را ارسال نمودند که روسیه در حال تغییر دادن شکل بازی خود در آن قاره است. رهبری این ماموریت برعهده یوکوروف بود که پیش‌تر به عنوان فرمانده هوابرد و فرماندار منطقه اعتباری نظامی و سیاسی کسب کرده بود.

پریگوژین در جریان شورش علیه مسکو به طور علنی او را تحقیر کرده و مورد سرزنش قرار داده بود. اکنون یوکوروف فرصتی برای انتقام گرفتن از پریگوژین در اختیار داشت. او با سفر به سوریه یکی دیگر از پایگاه‌های واگنر و چند کشور آفریقایی به دنبال آن بود تا نیروهای واگنر را تحت کنترل مسکو قرار دهد.

یوکوروف نه تنها درصدد بود تا نظر رهبران آفریقایی و سوری را به سوی خود جلب کند تا وفاداری شان را از پریگوژین به شخص او تغییر دهند بلکه باید سربازان واگنر که به پریگوژین وفادار بودند را نیز قانع می‌کرد از وزارت دفاع تبعیت نمایند. رقابت داغ شد. در اواخر ژوئیه تظاهراتی هماهنگ به نفع واگنر در مالی، بورکینافاسو و جمهوری آفریقای مرکزی آغاز شد. برخی از تظاهرکنندگان واگنر را تشویق می‌کردند و می‌گفتند: "متشکریم روسیه! متشکریم واگنر"!

چند هفته پس از آن پریگوژین برای سفر به سراسر آفریقا به آن قاره بازگشت. دیپلماتی غربی می‌گوید او به آفریقای مرکزی رفت و در آنجا با جنگجویان واگنر و رئیس جمهور آن کشور دیدار داشت تا در مورد معاملات تجاری تازه گفتگو کند. پس از آن او به سودان رفت و با رهبران همان گروه شبه نظامی که واگنر موشک در اختیارش قرار داده بود دیدار داشت. آنان به پریگوژین یک جعبه شمش طلا هدیه دادند. مقام‌های فرانسوی می‌گویند او سپس به لیبی رفته بود.

به موازات آن یوکوروف نیز در حال انجام سفرهای تازه‌ای بود. او به لیبی

سفر کرد. به گفته منابع آگاه او به خلیفه حفتر گفته بود روسیه در حال تنظیم مجدد روابط خود خواهد بود و طبق برنامه روسیه جنگجویان واگنر در قاره آفریقا باقی می‌مانند، اما اطلاعات نظامی روسیه مسئول اقدامات شان خواهد بود. یوکوروف پیش از ترک لیبی اسلحه‌ای به حفتر هدیه داد هدیه‌ای نمادین در کشوری که "معمر قذافی" دیکتاتور ساقط شده آن یک تپانچه با روکش طلا داشت.

پسر پریگوژین چه میزان شانس برای تصاحب امپراتوری پدرش دارد؟

"ماکسیم شوگالی" مشاور سیاسی گروه واگنر که اکنون در سنت پترزبورگ به سر می‌برد در گفتگو با "نیویورک تایمز" این ایده را رد کرد که دولت روسیه می‌تواند به طور کامل واگنر را تصاحب کند و معتقد است "پاول پریگوژین" پسر کم‌تر شاخته شده او وارث بالقوه امپراتوری اش خواهد بود.

او با اشاره به پاول گفت: "من فکر می‌کنم او باید برخی از مشکلات را برطرف کند. تا آنجا که من می‌دانم او آماده این کار است".

برخی از کارشناسان موافق هستند که پاول پریگوژین که در دهه دوم عمرش به سر می‌برد تلاش خواهد کرد تا شرکت‌های پدرش را کنترل کند. ایالات متحده سال گذشته او را تحریم کرد و اعلام نمود که او سه شرکت املاک و مستغلات را در سن پترزبورگ تحت کنترل دارد. پریگوژین سال گذشته پیش از مرگ‌اش گفته بود پسرش در سوریه جنگیده بود ادعایی که قابل تایید نیست.

پاول ممکن است بتواند برخی از دارایی‌های داخلی پدرش که منابع مستقل خبری آن را در حدود ۸۰۰ میلیون دلار در سال ۲۰۲۲ برآورد کرده بودند کنترل کند، اما برای ادامه کار در خارج از کشور جایی که دولت‌ها حمایت ژئوپولیتیک مسکو را دنبال می‌کنند به تلاش بیش‌تری نیاز دارد. مقام‌های امریکایی می‌گویند ده‌ها شرکت خصوصی وجود دارند که می‌توانند در نظارت بر عملیات شبه‌نظامی نیز مشارکت داشته باشند. مرگ پریگوژین تنها اشتهای برخی از کشورهای آفریقایی را برای روابط قوی‌تر با کرملین تشدید کرده به ویژه کشورهایی که پیش‌تر نسبت به واگنر محتاط بودند از جمله بورکینافاسو.

زمانی که یوکوروف هفته گذشته به بورکینافاسو سفر کرد؛ سروان "ابراهیم ترائوره" رهبر ۳۵ ساله آن کشور که سال گذشته با یک کودتای نظامی قدرت را به دست گرفت از او استقبال کرد. ترائوره که با فرانسه به دلیل سابقه استعماری آن کشور در قاره آفریقا خصومت دارد در ماه ژوئیه در دیدار گرمی با پوتین گفته بود: "روسیه بخشی از خانواده آفریقاست".